

17-4-2007 11:34

Consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverlening

Auteur: Lucie Vollebregt, Kaj Locher, Arnold van der Wielen

Datum: april 2007

Versie: definitief (met enkele correcties t.o.v. de vorige versie van december 2006)

Samenvatting

Op 1 juni 2007 wordt de rechtstreeks werkende stoffenverordening van de EU (REACH) van kracht. REACH zal ook in Nederland moeten worden uitgevoerd en gehandhaafd. Daarom is op 1 september 2005 het programma invoering REACH in Nederland van start gegaan. In het kader van dit programma vinden diverse projecten plaats die ertoe moeten leiden dat REACH in Nederland op tijd van kracht is en kan worden uitgevoerd en gehandhaafd. Eén van deze projecten betreft het inventariseren van de consequenties van REACH voor de Wm- en Wvo-vergunningverlening door provincies, gemeenten, Rijkswaterstaat en waterschappen en het ervoor zorgen dat deze vergunningverleners hierover worden voorgelicht. Dit project is uitgevoerd in de periode van september 2005 tot heden (nog lopend) en is begeleid door een projectgroep onder leiding van VROM. In deze projectgroep waren VROM, InfoMil en de bevoegde gezagen van Wm (IPO) en Wvo (waterschappen en rijkswaterstaat) vertegenwoordigd. Hieronder staat een samenvatting van de concept-resultaten van het project.

Om de consequenties goed in beeld te brengen is binnen dit project een onderscheid gemaakt in zes situaties. Voor deze situaties zijn steeds de feitelijke consequenties en de consequenties voor de praktijk beschreven en getoetst aan de hand van een vergunningaanvraag voor een Wm- en Wvo-vergunning.

Op basis van deze zes onderscheiden situaties zijn de volgende aandachtspunten voor Wm- en Wvo-vergunningverleners geïnventariseerd. Wm- en Wvo-vergunningverleners:

1. Moeten in het vooroverleg voor een vergunningaanvraag duidelijk aangeven welke stofinformatie (gevaarseigenschappen, risico's, risicobeperkende maatregelen) zij van het bedrijf verwachten. De aanvrager van de vergunning moet de voor de vergunningaanvraag relevante informatie over chemische stoffen die hij vanuit de REACH-verplichtingen beschikbaar moet hebben, gebruiken voor zijn vergunningaanvraag. Om aan de vergunningverleners duidelijkheid te geven welke REACH- informatie de aanvrager in welke situaties in ieder geval beschikbaar moet hebben, is hiervan een totaaloverzicht gemaakt dat aan de vergunningverleners zal worden gecommuniceerd.
2. Mogen verwachten dat bedrijven die met REACH te maken hebben meer informatie in hun vergunningaanvraag opnemen; Wvo-vergunningverleners mogen daarnaast ook verwachten dat bedrijven deze informatie ook meenemen bij de toepassing van de ABM-methodiek;
3. Mogen altijd relevante extra informatie opvragen bij een bedrijf ook al dient deze informatie vanuit REACH als betrouwbaar te worden aangemerkt;
4. Moeten een vergunningaanvraag buiten behandeling laten indien zij, ook na een verzoek tot aanvullende informatie, van oordeel zijn dat een vergunningaanvrager onvoldoende informatie verstrekt over gevaarsaspecten, risico's en maatregelen. Onvoldoende informatie is in ieder geval als een bedrijf bij de vergunningaanvraag niet alle voor de vergunningaanvraag relevante informatie verstrekt, waarover hij op grond van REACH zou moeten beschikken.
5. Zijn niet verplicht te controleren of bedrijven aan hun verplichtingen uit hoofde van REACH voldoen, maar kunnen wel een check op de hoeveelheid en kwaliteit van de geleverde gegevens (laten) uitvoeren als zij vermoeden dat de gegevens onjuist zijn.
6. Kunnen verdergaande eisen opnemen in de vergunning dan uit hoofde van REACH verplicht is indien andere internationale verplichtingen of de lokale situatie dit nodig maakt.
7. Moeten in de considerans van de vergunning vastleggen dat aan bepaalde specifieke stoffen die het bedrijf produceert, gebruikt of emitteert, op grond van REACH een autorisatie of restrictie verbonden kan zijn;

17-4-2007 11:34

8. Moeten bij het bedrijf aandringen op een aanvraag voor een verandering van de voorschriften op grond van artikel 8.24 Wm indien de vergunningvoorschriften in strijd zijn met de noodzakelijke maatregelen die de aanvrager moet doorvoeren uit hoofde van de REACH-verplichtingen.
9. Moeten periodiek nagaan of eerder verleende vergunningen nog sporen met REACH en andere instrumenten (zoals IPPC, KRW e.d.) en beoordelen of ze vergunningrevisies van bepaalde bedrijven kunnen prioriteren.

Daarnaast zijn in het project een aantal acties geformuleerd die niet binnen het project consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverlening worden uitgevoerd, maar in andere kaders zouden moeten worden onderzocht.

1 Inleiding

1.1 Achtergronden

Op 1 juni 2007 wordt de rechtstreeks werkende stoffenverordening van de EU (REACH) van kracht. REACH zal ook in Nederland moeten worden uitgevoerd en gehandhaafd. Daarom is op 1 september 2005 het programma invoering REACH in Nederland van start gegaan. In het kader van dit programma vinden diverse projecten plaats die ertoe moeten leiden dat REACH in Nederland op tijd van kracht is en kan worden uitgevoerd en gehandhaafd. Eén van deze projecten betreft het inventariseren van de consequenties van REACH voor de Wm- en Wvo-vergunningverlening door provincies, gemeenten, Rijkswaterstaat en waterschappen en het hierover voorlichten van deze overheden. De naam van het project is “consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverlening”. Dit project wordt in deze notitie verder besproken.

Enkele andere belangrijke projecten in het kader van het Programma Invoering REACH (PIR) zijn:

- Voorlichting REACH aan bedrijfsleven
- Opzet helpdesk REACH
- Opzet handhaving REACH

1.2 Doelstellingen

De doelstellingen van het project zijn:

1. Het inventariseren van de consequenties van REACH voor de Wm- en Wvo-vergunningverlening door provincies, gemeenten, Rijkswaterstaat en waterschappen, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen feitelijke consequenties en de betekenis hiervan voor de praktijk;
2. Zodra er helderheid is over de onder punt 1 genoemde consequenties: het inventariseren van wensen van provincies, gemeenten, Rijkswaterstaat en waterschappen om op de juiste wijze met REACH in de Wm- en Wvo-vergunningverlening te kunnen omgaan en het waar mogelijk invulling geven aan deze wensen;
3. Het zorgen dat de provincies, gemeenten, Rijkswaterstaat en waterschappen over de consequenties van REACH worden voorgelicht.

In deze notitie worden de resultaten van de eerste twee doelstellingen beschreven. Deze notitie vormt de basis voor de ontwikkeling van voorlichtingsmateriaal binnen dit project (derde doelstelling).

1.3 Wijze van aanpak

Ten behoeve van het project “consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverlening” is een projectgroep ingesteld, waarin zitting hebben: vertegenwoordigers van Wm- en Wvo-vergunningverleners, InfoMil, Rijkswaterstaat, RIZA, GGD en Ministerie van VROM. De voor u liggende notitie is geschreven door InfoMil en VROM en is diverse malen besproken in de projectgroep. Ook hebben de Wm- en Wvo-vergunningverleners de inhoud van deze notitie getoetst aan een drietal afgeronde vergunningdossiers (een Wvo-vergunning van een producent/importeur en een Wm- en Wvo-vergunning van een downstream user).

1.4 Opbouw van deze notitie

In hoofdstuk 2 van deze concept-notitie wordt de huidige praktijk van de Wm- en Wvo-vergunningverlening met betrekking tot chemische stoffen beschreven. In hoofdstuk 3 staat een overzicht van feitelijke consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverleners en de

betekenis hiervan voor de praktijk. Hoofdstuk 4 gaat in op de consequenties in de tijd. Immers, REACH treedt gefaseerd in werking en de consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverleners zullen zich daarom eveneens gefaseerd voordoen. Hoofdstuk 5 bevat conclusies en aanbevelingen voor verdere acties. De in de notitie gebruikte afkortingen staan weergegeven in bijlage 1.

1.5 Afbakening van het project

De algemene lijn voor de afbakening van het project is dat directe consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverlening zelf onder dit project vallen, maar dat consequenties voor andere instrumenten die zelf weer gevolgen kunnen hebben voor de vergunningverlening, buiten het project vallen. Een voorbeeld hiervan zijn de mogelijke consequenties van REACH voor de NeR. De redenen om deze laatste categorie consequenties buiten het project te laten, zijn:

- Besluitvorming kan niet plaatsvinden door de projectgroep consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverlening, maar vindt in andere kaders plaats.
- Consequenties kunnen pas in een later stadium in beeld worden gebracht.
- Consequenties zullen door andere partijen in beeld moeten worden gebracht en niet door de projectgroep.

Op basis hiervan is het project op de volgende wijze afgebakend. De projectgroep wil wel graag dat de hieronder genoemde acties (buiten dit project) worden uitgevoerd. Dit is deels ook noodzakelijk om de bevoegde gezagen op den duur volledig te kunnen voorlichten.

Internationale instrumenten

De relatie tussen REACH en andere internationale kaders die consequenties hebben voor de Wm- en Wvo-vergunningverlening (zoals KRW en IPPC) moet worden onderzocht. Dit valt echter buiten het onderhavige project.

Omgevingsvergunning

Een algemeen punt van aandacht is dat de Wm-vergunning en de indirecte lozingen die nu zijn geregeld in de Wvo-vergunning vermoedelijk zullen opgaan in de omgevingsvergunning. Alhoewel het bevoegd gezag hierdoor kan wijzigen, wordt niet verwacht dat er door de omgevingsvergunning ook relevante wijzigingen zullen optreden in het systeem van vergunningverlening. Op de omgevingsvergunning wordt in deze notitie dan ook niet verder ingegaan.

Modernisering algemene regels

In het kader van de modernisering van de algemene regels zullen in de nabije toekomst veel meer bedrijven dan tot op heden het geval is onder de algemene regels komen te vallen en zal dus voor veel minder bedrijven de Wm- en Wvo-vergunningplicht overblijven. Dit betekent dat voor veel meer bedrijven volstaan kan worden met een melding bij een nieuwe vestiging of activiteit. Voor bedrijven die onder de nieuwe 8.40-amvb vallen, die naar verwachting in 2007 van kracht zal worden, zal REACH naar verwachting veel minder consequenties (kunnen) hebben omdat binnen de amvb naar verwachting minder mogelijkheden bestaan om gebruik te maken van de extra informatie die op grond van REACH beschikbaar komt.

De consequenties van REACH voor provincies, gemeenten, Rijkswaterstaat en waterschappen die een taak hebben bij de uitvoering van 8.40-amvb's vallen onder het onderhavige project. Eventuele consequenties van REACH voor de inhoud van 8.40-amvb's vallen buiten dit project.

Opzet handhaving REACH

De implementatie van de handhaving(structuur) van REACH in Nederland wordt uitgewerkt binnen het project Opzet handhaving REACH en zal in deze notitie niet verder behandeld

worden. Handhaving van REACH zal plaatsvinden door de VROM-inspectie, de Arbeidsinspectie en de Voedsel- en Warenautoriteit (VWA). Binnen het project Opzet handhaving REACH wordt wel nagegaan of gemeenten, provincies, Rijkswaterstaat en waterschappen bij de handhaving van de Wm- en Wvo-vergunning (op termijn omgevingsvergunning) aspecten van REACH mee kunnen/moeten nemen. Daarbij ligt het meest voor de hand dat gemeenten, provincies, Rijkswaterstaat en waterschappen geen actief toezicht op de naleving door bedrijven van REACH houden, maar wanneer zij bij de handhaving van de vergunning mogelijke overtredingen van REACH constateren, zij deze melden aan de VROM-Inspectie.

GHS en ABM

REACH bevat de verplichting voor het verzamelen van gegevens over de stoffeigenschappen. De criteria voor bepaling van gevaarsaspecten van stoffen alsmede de criteria voor etikettering en labelling op basis van deze stoffeigenschappen zijn vastgelegd in de gewijzigde Stoffenrichtlijn 67/548/EEG. De Europese Unie (EU) zal binnen één of twee jaar een verordening tot stand brengen waarmee het GHS (Globally Harmonised System for dangerous goods) wordt geïmplementeerd. Het GHS betreft een internationaal geharmoniseerde standaard voor gevaarclassificatie en vervangt o.a. de huidige voorschriften voor classificatie en labelling (C&L). De criteria in de GHS-verordening wijken op onderdelen af van de huidige C&L-criteria en zijn naar verwachting ook in geringe mate afwijkend van de ABM-criteria (ABM = algemene beoordelingsmethodiek waarmee te emitteren stoffen in klassen worden ingedeeld) die worden gebruikt bij de Wvo-vergunningverlening.

Op het moment dat de REACH-verordening van kracht wordt, en meer specifiek wanneer GHS door de EU wordt geïmplementeerd, zal de ABM daarop moeten worden afgestemd. Dit valt echter buiten het project consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverlening.

GHS en ADR

Aangezien het GHS ook harmonisatie van de criteria voor indeling ten behoeve van transport beoogt, zal er een wijziging optreden in de ADR-classificatie die onder andere gebruikt wordt in de PGS-15 voor de opslag van stoffen. Deze wijziging in de ADR-classificatie staat echter los van de Europese implementatie van de GHS-verordening. Aanpassing van de ADR vindt plaats in VN-kader en zal naar verwachting trager verlopen dan de implementatie van GHS door de EU. Ook dit valt buiten het project consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverlening.

NeR en ABM

De adviesgroep NeR heeft besloten de directe consequenties van REACH voor Wm-vergunningverlening, zoals beschreven in hoofdstuk 3, 4 en 5 van deze notitie, in de NeR te verwerken. De adviesgroep NeR heeft nog geen besluit genomen over de wijze waarop dit zal plaatsvinden.

Hiernaast zal te zijner tijd onderzocht worden welke mogelijkheden er zijn voor opname van de indirecte consequenties van REACH in de NeR. REACH kent, evenals de huidige stoffenregelgeving, beperkende maatregelen (restricties) voor bepaalde stoffen. Verder zullen er in het kader van REACH een kandidatenlijst van stoffen die voor autorisatie in aanmerking kunnen komen en een lijst van autorisatieplichtige stoffen komen. Deze beperkende maatregelen en lijsten zouden hun doorwerking moeten krijgen in de Wm-vergunningverlening door bijvoorbeeld aan deze stoffen via de NeR strenge emissie-eisen te verbinden. Verder zorgt REACH dat van de meeste stoffen informatie beschikbaar komt over gevaarsaspecten, risico's en maatregelen. Veel stoffen zijn echter thans niet specifiek als stof, maar alleen als onderdeel van een klasse in de NeR opgenomen. De discussie over de indirecte consequenties van REACH voor de NeR valt echter buiten het onderhavige project en zal moeten worden gevoerd in NeR-kader.

Voor de Wvo-vergunningverlening is een dergelijke discussie niet nodig omdat de informatie over gevaarsaspecten, risico's en maatregelen (die er toe leidt dat een stof op de kandidatenlijst voor of op de lijst met autorisatieplichtige stoffen wordt geplaatst of dat voor een stof een beperkende maatregel wordt genomen) al worden meegenomen in de ABM-systematiek. Wel is de projectgroep van mening dat de resultaten van dit project te zijner tijd in de ABM-systematiek geïntegreerd zouden moeten worden. Het meest geschikte moment hiervoor is om dit te koppelen aan het moment dat de ABM toch moet worden aangepast in het kader van de KRW. Dit valt echter buiten het onderhavige project.

Nationale prioritaire-stoffenlijst en zwarte-lijststoffen

De relaties tussen de nationale lijst met Nederlandse prioritaire stoffen en de amvb met zwarte-lijst –stoffen enerzijds en de lijsten met stoffen onder REACH anderzijds (kandidatenlijst voor autorisatieplichtige stoffen, lijst met autorisatieplichtige stoffen en lijst met stoffen waaraan restricties verbonden zijn) dienen te zijner tijd goed in kaart te worden gebracht en indien relevant te worden gecommuniceerd aan de vergunningverleners. Dit valt echter buiten het onderhavige project.

1.6 Juridische toets van de inhoud van deze notitie

Deze notitie is juridisch getoetst door de Ministeries van VROM en V&W. De resultaten van deze toets zijn in de notitie verwerkt.

2 Praktijk Wm- en Wvo-vergunningverlening

2.1 Inleiding

REACH zal in het bijzonder consequenties hebben voor de informatie die bedrijven met betrekking tot stoffen bij hun aanvraag voor een vergunning moeten aanleveren om vervolgens als bevoegd gezag in afdoende mate de gevolgen daarvan voor het milieu (inclusief oppervlaktewater) te kunnen beoordelen. Alvorens daadwerkelijk in te gaan op de aard en omvang van die consequenties wordt in deze paragraaf kort stil gestaan bij de huidige verplichtingen met betrekking tot het indienen en beoordelen van een vergunningaanvraag.

In algemene zin geldt zowel voor de Wm- als de Wvo-vergunningverlening dat de vergunning-aanvrager verantwoordelijk is voor de informatie die hij in het kader van zijn vergunningaanvraag aan de vergunningverlener overlegt. Vervolgens is het aan de vergunningverlener om te bepalen of de informatie voldoende is om een vergunningaanvraag als ontvankelijke aanvraag in behandeling te kunnen nemen. In de Nederlandse Emissierichtlijn lucht (NeR) is bepaald dat reeds in de fase van vooroverleg over een vergunningaanvraag de emissiesituatie van de inrichting waarvoor vergunning wordt aangevraagd aan de orde komt. Daarbij behoren onder meer de vragen beantwoord te worden welke stoffen worden geëmitteerd en wat de emissieconcentratie en de gereinigde massastroom van de geëmitteerde stoffen is.

Het is dus van belang om reeds in de fase van vooroverleg te zorgen dat alle relevante informatie over stoffen beschikbaar is. Indien een bedrijf een vergunningaanvraag zonder deze informatie indient en de informatie ook niet na een verzoek tot aanvullende informatie aanlevert, resteert geen andere mogelijkheid dan de vergunningaanvraag buiten behandeling te laten. Dit geldt ook voor lozingen naar het oppervlaktewater.

2.2 Wm-vergunningverlening

Ingevolge artikel 5.1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer dient bij een aanvraag om een vergunning voor het oprichten of in werking hebben van een inrichting onder meer voldoende informatie te worden verstrekt. Op basis hiervan kan de belasting van het milieu als gevolg van de normale bedrijfsvoering van de inrichting worden bepaald en kunnen in de Wm-vergunning voorschriften worden opgenomen met betrekking tot de productie, het gebruik en de emissies van chemische stoffen.

Onderdeel van de gegevens die bij een vergunningaanvraag overgelegd dienen te worden, is informatie over de eigenschappen van chemische stoffen die worden geëmitteerd. De NeR omschrijft hoe moet worden bepaald welke relevante emissies van stoffen er optreden. De NeR kent daarbij drempelwaarden, aangeduid als "grensmassastroom". Indien geëmitteerde stoffen voorkomen op een daartoe vastgestelde stoffenlijst geldt voor die stoffen een minimalisatieverplichting. De lijst is vastgesteld op grond van de criteria die gelden voor stoffen die in de categorie zeer ernstige zorg (ZEZ) kunnen worden ingedeeld. De lijst van minimalisatieplichtige stoffen wordt regelmatig geactualiseerd.

2.3 Wvo-vergunningverlening

Voor lozingen op rijkswateren is in artikel 7, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren vastgelegd welke gegevens door een aanvrager moeten worden verstrekt bij een aanvraag om een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo). Meer specifiek dient de aanvraag op grond daarvan een beschrijving van de aard, samenstelling, eigenschappen en de hoeveelheid van de grondstoffen, hulpstoffen, tussenproducten en

eindproducten te bevatten, voor zover die al dan niet rechtstreeks in het oppervlaktewater kunnen geraken. Ook moet sprake zijn van een beschrijving van de aard en omvang van de belasting van het oppervlaktewater ten gevolge van deze lozing.

Voor lozingen op niet-rijkswateren is in de verordeningen van de waterschappen omschreven dat dergelijke informatie in de aanvraag voor een Wvo-vergunning moet worden opgenomen. In de Wvo-vergunning kunnen vervolgens voorschriften met betrekking tot de lozing worden opgenomen.

Voor de bepaling van de bezwaarlijkheid van de lozing dient gebruik gemaakt te worden van de Algemene BeoordelingsMethodiek (ABM). Met deze methodiek wordt de waterbezwaarlijkheid van stoffen en preparaten op grond van hun eigenschappen ingedeeld in categorieën. Deze categorieën geven de mate van inspanning aan, die wordt verlangd om de lozing naar water te reduceren. De ABM is uitgewerkt voor directe en indirecte lozingen die vallen onder de Wvo en voor indirecte lozingen die vallen onder de Wm. Zij sluit aan bij de huidige Europese regelgeving inzake het indelen, verpakken en kenmerken van stoffen en preparaten. De ABM vereist dat informatie over de waterbezwaarlijkheid van stoffen en preparaten wordt aangeleverd door de aanvrager aan het bevoegde gezag. Het betreft alle grondstoffen, hulpstoffen en tussen- en eindproducten die in het water (kunnen) geraken en geloosd worden. Vanaf 1 augustus 2002 wordt van producenten verwacht dat zij 'hun' stoffen en preparaten screenen volgens de ABM en de resultaten daarvan verstrekken aan hun afnemers en gebruikers. Deze procedure sluit aan bij de programma's 'responsible care' en 'product stewardship', die binnen de chemische industrie breed worden gedragen.

2.4 Circulaire

In de circulaire Beschikbaarheid stofgegevens van 7 oktober 2003 over de benodigde gegevens van chemische stoffen ten behoeve van een zorgvuldige besluitvorming inzake aanvragen voor een Wm- of Wvo-vergunning is beschreven dat bedrijven voldoende gegevens over gevaarsaspecten en risico's van stoffen moeten aanleveren bij het indienen van een aanvraag voor een Wm- of Wvo-vergunning, zodat de vergunningverlener een goede beoordeling kan maken ten behoeve van de besluitvorming over de aanvraag. Daarbij rust op de Wm- en Wvo-vergunningverleners de verplichting om ervoor te zorgen dat het bedrijf daadwerkelijk in de benodigde informatie voorziet om tot een zorgvuldige besluitvorming te kunnen komen. Daartoe hebben zij bij het aanvragen van een vergunning en bij de wijziging daarvan uitdrukkelijk de mogelijkheid om aan een vergunninghouder/aanvrager de benodigde informatie aanvullend te vragen. Indien de vergunningaanvrager naar het oordeel van de vergunningverlener onvoldoende informatie overlegt over gevaarsaspecten, risico's en maatregelen, en dit ook nog het geval is na een verzoek om de informatie aan te vullen, dan moet het bevoegd gezag de vergunningaanvraag buiten behandeling laten.

3. Overzicht consequenties

3.1. Inleiding

Om de consequenties goed in beeld te brengen wordt een onderscheid gemaakt in zes situaties. Deze situaties zijn onderscheiden door samen met Wm- en Wvo-vergunningverleners op basis van de REACH-verordening de betekenis voor Wm- en Wvo-vergunningverlening te inventariseren.

Beoordeling aanvraag (revisie)vergunning op ontvankelijkheid

1. De aanvrager van de vergunning moet de voor de vergunningaanvraag relevante informatie over chemische stoffen die hij vanuit de REACH-verplichtingen beschikbaar moet hebben, gebruiken voor zijn vergunningaanvraag. De vergunningverlener kan een aanvraag voor een (revisie)vergunning buiten behandeling laten als hij van mening is dat de aanvrager onvoldoende gegevens aan hem heeft verstrekt over gevaarsaspecten, risico's en maatregelen.

Beoordeling of de verlening van de (revisie)vergunning niet in strijd is met de REACH-verplichtingen (en andere internationale verplichtingen)

2. Een vergunningverlener mag bij de verlening van de vergunning niet in strijd handelen met de REACH-verplichtingen (en andere internationale verplichtingen (zoals KRW, IPPC, OSPAR, POP-verdragen e.d.)).

Het opnemen van aanvullende verplichtingen in de vergunning

3. Een vergunningverlener mag bij de verlening van de vergunning wel aanvullende eisen stellen. Dit kunnen zowel eisen zijn die voortvloeien uit bijvoorbeeld IPPC of de KRW als eisen omdat in de lokale situatie niet wordt voldaan aan milieukwaliteitsnormen.

Gebruik van extra REACH-informatie bij het opstellen van de vergunning

4. De vergunningverlener gebruikt de door de vergunningaanvrager geleverde REACH-informatie bij de inrichting van de vergunning.

Actualisatie van de vergunning omdat vergunningvoorschriften in strijd zijn met REACH

5. Door de rechtstreekse werking van de REACH-verordening kan de situatie ontstaan dat de huidige vergunning voorschriften bevat, die niet stroken met REACH-verplichtingen of met gegevens en/of nieuwe inzichten over de milieugevolgen van bepaalde stoffen waarover de aanvrager beschikt uit hoofde van de REACH-verplichtingen.

Relatie REACH tot andere wetgeving

6. Voor provincies, gemeenten, Rijkswaterstaat en waterschappen moet duidelijk zijn hoe REACH zich verhoudt tot andere wetgeving waarvoor zij een uitvoeringstaak hebben, zoals de 8.40-amvb's en de WOB .

Hierna volgt een uitwerking van feitelijke consequenties en hun praktische betekenis in de zes onderscheiden situaties.

Bij deze onderscheiden situaties is de aandacht geheel gericht op de consequenties van REACH voor vergunningverlening bij productie, gebruik en emissies van stoffen naar het water en de lucht, omdat REACH voor andere onderwerpen van de vergunningverlening (vrijwel) geen consequenties zal hebben. Hieronder worden de redenen hiervoor per onderdeel van de Wm-vergunning kort toegelicht.

- Afvalstoffen zijn als stofgroep in het geheel uitgezonderd van REACH. Vergunningvoorschriften gericht op de behandeling, de opslag, de scheiding of de preventie van het ontstaan van deze stoffen zullen dus niet door REACH beïnvloed worden.
- Voor de bepaling van de vergunningvoorschriften verbonden aan de opslag van stoffen wordt gebruik gemaakt van de PGS-richtlijnen die voor de stofspecifieke eigenschappen gebruik maakt van de ADR-etikettering van een stof en niet van de afzonderlijke eigenschappen. In deze ADR-etikettering zijn de verschillende stofeigenschappen al verwerkt. Als gevolg van de nieuwe etiketteringsregels onder GHS en de afstemming van de etikettering onder REACH, is het wel mogelijk dat bepaalde stoffen en preparaten een andere etikettering krijgen. De vergunningvoorschriften kunnen dus alleen indirect wijzigen doordat de PGS-richtlijnen aan een andere etikettering mogelijk ook andere voorschriften verbinden.
- Voor het onderwerp brandveiligheid worden er in een vergunning voorschriften opgenomen over onder meer de brandblusmiddelen. Deze voorschriften zijn met name gericht op onderhoud, keuring en plaatsing en niet op het vrijkomen van de brandblusmiddelen. Ook deze voorschriften zullen dus niet door REACH beïnvloed worden.
- Voor het onderwerp bodem geldt dat elke emissie naar de bodem als een verontreiniging wordt gezien tenzij door het bedrijf het tegendeel bewezen is. In dit geval kan de REACH-informatie voor de aanvrager van de vergunning mogelijk als bron van informatie dienen. REACH bevat bijvoorbeeld in bijlage IV stoffen die geacht worden minimale risico's te hebben.

3.2. Beschrijving van de situaties

3.2.1. Beoordeling aanvraag (revisie)vergunning op ontvankelijkheid

Feitelijke consequenties

Schets huidige situatie

In paragraaf 2.4 is reeds beschreven dat op 7 oktober 2003 een circulaire is verzonden over de benodigde gegevens van chemische stoffen ten behoeve van een zorgvuldige besluitvorming inzake aanvragen voor een Wm- of Wvo-vergunning. In deze circulaire is beschreven dat bedrijven voldoende gegevens over gevaarsaspecten en risico's van stoffen moeten aanleveren bij het indienen van een aanvraag voor een Wm- of Wvo-vergunning, zodat de vergunningverlener een goede beoordeling kan maken ten behoeve van de besluitvorming over de aanvraag. Wm- en Wvo-vergunningverleners hebben dus bij het aanvragen van een vergunning en bij de wijziging daarvan uitdrukkelijk de mogelijkheid om aan een vergunninghouder/aanvrager relevante informatie te vragen. Indien de vergunningaanvrager naar het oordeel van de vergunningverlener onvoldoende informatie overlegt over gevaarsaspecten, risico's en maatregelen, en dit ook nog het geval is na een verzoek om de informatie aan te vullen, dan moet het bevoegd gezag de vergunningaanvraag buiten behandeling laten.

Zoals in paragraaf 2.2 is aangegeven, dient ingevolge artikel 5.1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer bij een aanvraag om een vergunning voor het oprichten of in werking hebben van een inrichting onder meer voldoende informatie te worden verstrekt. Op basis hiervan kan de belasting van het milieu als gevolg van de normale bedrijfsvoering van de inrichting worden bepaald. Naast gegevens over emissies naar lucht, water en bodem ziet deze bepaling ook op doelmatige verwijdering van afvalstoffen. Onderdeel van de gegevens die bij een vergunningaanvraag overgelegd dienen te worden, is informatie over de eigenschappen van chemische stoffen die worden geëmitteerd. In de praktijk kiest een Wm-vergunningverlener ofwel

voor het buiten behandeling laten van de aanvraag bij gebrek aan gegevens of voor het volgen van een worst-case-benadering.

In paragraaf 2.3 is reeds beschreven dat voor lozingen op rijkswateren in artikel 7, tweede lid van het Uitvoeringsbesluit erontreiniging rijkswateren is vastgelegd welke gegevens door een aanvrager moeten worden verstrekt bij een aanvraag om een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo). Specifiek dient de aanvraag op grond daarvan een beschrijving van de aard, samenstelling, eigenschappen van de grondstoffen, hulpstoffen, tussenproducten en eindproducten te bevatten, voor zover die al dan niet rechtstreeks in het oppervlaktewater terecht kunnen komen. Ook moet sprake zijn van een beschrijving van de aard en omvang van de belasting van het oppervlaktewater ten gevolge van deze lozing. Voor lozingen op niet-rijkswateren is in de verordeningen van de waterschappen omschreven dat dergelijke informatie in de aanvraag voor een Wvo-vergunning moet worden opgenomen. In de praktijk kiest een Wvo-vergunningverlener meestal niet voor het buiten behandeling laten van de aanvraag bij gebrek aan gegevens; de Wvo-vergunningverlener kiest bij gebrek aan gegevens meestal voor het volgen van een worst-case-benadering.

Zowel bij Wm- als Wvo-vergunningverlening moet wel bedacht worden dat het volgen van een worst-case benadering niet is geaccepteerd door de Raad van State (casus Broomchemie) indien er bijvoorbeeld vanuit nationaal of internationaal beleid reeds intenties bestaan om de productie of toepassing van een stof aan beperkingen te onderwerpen. In het kader van REACH kan hierbij gedacht worden aan stoffen die op de kandidatenlijst staan voor autorisatieplicht. Daarnaast is het zeer de vraag of het volgen van een worst-case benadering in overeenstemming is met het vereiste van een zorgvuldige voorbereiding als bedoeld in artikel 3.2 van de Algemene wet bestuursrecht. Om die reden is in de circulaire beschikbaarheid stofgegevens van 7 oktober 2003 nadrukkelijk aanbevolen om toereikende stofinformatie te verkrijgen alvorens tot besluitvorming over te gaan. Volgens die circulaire moet een vergunningaanvraag die, na herhaald verzoek, onvoldoende gegevens bevat, dan ook buiten behandeling worden gelaten.

Schets toekomstige situatie

Importeurs en fabrikanten en in bepaalde gevallen ook gebruikers zijn op grond van REACH verplicht vóór bepaalde data (zie hoofdstuk 4) gegevens over de gevaarsaspecten, de risico's van stoffen en de maatregelen ter beperking van deze risico's te laten registreren bij het Europees Agentschap voor chemische stoffen (hierna te noemen: het Agentschap) te Helsinki. Een aantal stofgroepen (waaronder afvalstoffen) zijn in het geheel uitgezonderd van REACH. Een aantal andere specifieke stofgroepen zijn hierbij uitgezonderd van belangrijke bepalingen van REACH. Binnen REACH wordt een duidelijk onderscheid gemaakt in informatie die niet als vertrouwelijk mag worden beschouwd (artikel 118, lid 1) en informatie die normaliter wel als vertrouwelijk wordt beschouwd (artikel 118, lid 2). Onder meer de naamgeving, indeling en etikettering, fysisch-chemische, toxicologische en ecotoxicologische informatie en gegevens over de gewichtsklasse waarin de stof geregistreerd is, worden niet als vertrouwelijk beschouwd. De volledige samenstelling van de stof of het preparaat en de banden tussen een fabrikant en zijn gebruikers zijn voorbeelden van gegevens die normaliter wel als vertrouwelijk worden aangemerkt. Er is in Hoofdstuk 9 Wm voor gekozen Wm- en Wvo-vergunningverleners niet aan te wijzen als bevoegde instantie voor REACH¹. Dit betekent onder andere dat zij dus ook niet

---

¹ In de memorie van Toelichting op Hoofdstuk 9 van de Wet milieubeheer wordt de aard van de taken die aan de bevoegde instantie worden opgedragen als volgt gecategoriseerd: besluitvoorbereidende taken, controlerende taken, onderzoek, treffen van maatregelen, administratieve taken, samenwerking, voorlichting.

rechtstreeks toegang hebben tot de vertrouwelijke REACH-gegevens die door het Agentschap in een database worden beheerd. Immers, dat recht is alleen voorbehouden aan de aangewezen bevoegde instantie, in casu de Minister van VROM² en dus ook aan het met de handhaving belaste bevoegde gezag (in elk geval de VROM-inspectie). De openbare REACH-gegevens zijn wel toegankelijk. Wel kunnen vergunningverleners aan het bedrijf alle informatie opvragen die nodig is voor een beslissing op de aanvraag, ook al wordt deze informatie in het kader van REACH als vertrouwelijk aangemerkt.

Concreet zal als gevolg van REACH veel meer informatie beschikbaar komen over de chemische stoffen die in een bedrijf worden geproduceerd, verhandeld of gebruikt. Bedrijven die chemische stoffen *produceren of importeren*, dienen het registratiedossier beschikbaar te hebben (technisch dossier en indien van toepassing een chemisch veiligheidsrapport). De gegevens uit dit dossier dienen door het bedrijf, indien van toepassing, bij de vergunningaanvraag te worden overlegd. Overigens zijn bedrijven die alleen chemische stoffen importeren, alleen Wm-plichtig als zij deze stoffen ook opslaan, overslaan of, (zoals bijvoorbeeld in geval van ontplofbare stoffen, preparaten of producten) verpakken of herverpakken.

Bedrijven die chemische stoffen of preparaten *gebruiken*, hoeven niet de gegevens van het technische dossier beschikbaar te hebben. Wel dienen zij te beschikken over een veiligheidsinformatieblad (VIB) waarin, in het geval van een geïdentificeerd gebruik, specifieke informatie met aanbevolen beheersmaatregelen is opgenomen. Indien de gebruiker een stof of preparaat gebruikt op een wijze die niet geïdentificeerd is, dan dient de gebruiker zelf een chemisch veiligheidsrapport te hebben opgesteld. Ook in deze gevallen dient de vergunningaanvrager zelf zoveel mogelijk gegevens aan te leveren in de vergunningaanvraag. Hij kan deze stofgegevens achterhalen via het VIB alsmede via het openbare deel van de database van het Agentschap.

Praktische betekenis

In het ideale geval levert de aanvrager alle gegevens die hij uit hoofde van REACH verplicht zou moeten hebben, voor zover deze informatie relevant is voor de vergunningaanvraag. De vergunningverlener heeft in ieder geval het recht om alle relevante gegevens te vragen die het bedrijf zou moeten hebben, ook de vertrouwelijke gegevens. Om aan de vergunningverleners duidelijkheid te geven welke informatie de aanvrager in welke situaties beschikbaar moet hebben, zal hiervan een overzicht worden gemaakt dat aan de vergunningverleners zal worden gecommuniceerd.

Aangezien door REACH meer informatie beschikbaar zal komen, zal het minder vaak moeten voorkomen dat de vergunningaanvraag naar mening van de vergunningverlener te weinig gegevens bevat. Het is echter niet zo dat voldoen aan REACH automatisch betekent dat de vergunningaanvraag voldoende gegevens bevat. Hiervoor zijn verschillende redenen aan te geven:

- Een stof wordt in hoeveelheden van minder dan 1 ton per jaar per producent /importeur geproduceerd/geïmporteerd en valt daarom niet onder de belangrijkste verplichtingen van REACH³.

---

² Bij ministeriële regeling kunnen voor onderwerpen die hun ambtsterrein betreffen ook andere ministers als bevoegde instantie worden aangewezen, zoals de Minister van SZW voor de bescherming van de werknemer en de Minister van VWS voor de volksgezondheid en voor de consumentenbescherming.

³ Deze stoffen zijn echter niet helemaal uitgesloten van REACH. Deze stoffen kunnen nog wel vallen onder de restricties of de autorisatieplicht zoals opgenomen in respectievelijk bijlage XVII en XIV van de verordening. Verder moeten deze stoffen wel worden ingedeeld, moet indien nodig voor deze stoffen een veiligheidsinformatieblad (VIB) worden opgesteld en moet voor stoffen die niet ingedeeld hoeven te worden informatie worden verzameld en eventueel worden doorgegeven aan downstream users en distributeurs.

- De aanvrager heeft in zijn vergunningaanvraag niet alle gegevens meegeleverd die uit hoofde van REACH bekend zijn en noodzakelijk zijn voor de beslissing op de aanvraag..
- In de overgangssituatie (tot 11 jaar na het van kracht worden van de REACH-verordening) kan het voorkomen dat een stof uit hoofde van REACH nog niet geregistreerd hoeft te zijn en de gegevens uit hoofde van REACH dus ook nog niet beschikbaar zijn. Voor verdere informatie over de fasering van de verplichtingen uit de REACH-verordening wordt verwezen naar hoofdstuk 4.
- De lokale situatie, dan wel andere wettelijke verplichtingen, kunnen het nodig maken dat de vergunningverlener aanlevering van meer gegevens noodzakelijk acht dan uit hoofde van REACH verplicht is.

Over de resultaten van dit project dient duidelijk naar de vergunningverleners gecommuniceerd te worden dat voldoen aan REACH niet betekent dat je als vergunningverlener het bedrijf niet om meer informatie zou mogen vragen en in het kader van zorgvuldigheid in specifieke gevallen zelfs zou moeten vragen. De circulaire hierover van 7 oktober 2003 blijft dan ook voornamelijk onverminderd van kracht. Het is wel de bedoeling een geactualiseerde versie van deze circulaire uit te brengen. Een en ander betekent dat indien een vergunningaanvraag te weinig gegevens bevat over gevaarsaspecten, risico's of maatregelen die worden genomen om de risico's afdoende te beheersen, geen worst-casebenadering plaatsvindt, maar ten behoeve van een zorgvuldige voorbereiding, aanvullende gegevens van het bedrijf worden gevraagd en, indien deze niet worden verstrekt, de vergunningaanvraag buiten behandeling wordt gelaten. Dit geldt zeker in die gevallen waarin voor de betreffende stoffen op grond van REACH een registratieplicht bestaat. Dit kan uiteindelijk tot gevolg hebben dat geen vergunning wordt verleend en dat een stof dus niet kan worden geproduceerd, toegepast of geïmporteerd.

3.2.2 Beoordeling of de verlening van de (revisie)vergunning niet in strijd is met de REACH-verplichtingen en andere internationale verplichtingen

Feitelijke consequenties

In het project *Opzet handhaving REACH* is een samenvattend overzicht gemaakt van de verplichtingen die bedrijven kunnen hebben onder REACH. Deze verplichtingen zijn afhankelijk van de rol die verschillende bedrijven vervullen in relatie tot de REACH-wetgeving. De vergunningverlener mag bij de verlening van de vergunning (artikel 8.9 Wm) niet in strijd handelen met de REACH-verplichtingen (of andere internationale verplichtingen (KRW, IPPC, OSPAR, POP-verdragen e.d.)).

Indien de vergunningverlener van oordeel is dat de vergunningaanvraag niet voldoet aan de REACH-verplichtingen, dan moet hij de vergunningaanvraag weigeren.

Praktische betekenis

Er bestaat in deze situatie een verschil in Wm- en Wvo-aanvragen aangezien in Wm-vergunningen behalve de emissie naar lucht ook de productie en het gebruik van stoffen wordt geregeld, terwijl de Wvo-vergunning alleen de lozing van stoffen regelt. Bij zowel Wm- als Wvo-vergunningaanvragen heeft een vergunningverlener geen wettelijke plicht om te controleren of de vergunningaanvraag voldoet aan de REACH-verplichtingen. Dit is bijvoorbeeld wel het geval bij de IPPC-richtlijn waarbij het, via de implementatie in de Wm, de wettelijke plicht is om te controleren of de vergunningaanvraag voldoet aan BAT (Best Available Techniques). De bewijslast voor het voldoen aan de REACH-verplichtingen ligt bij zowel Wm- als Wvo-vergunningverlening bij het bedrijf.

De vergunningverlener moet wel ten behoeve van een zorgvuldige voorbereiding toetsen of de door het bedrijf verstrekte informatie over het voldoen aan de autorisatieplicht en de beperkende

maatregelen juist is. Onderdeel van verstrekte informatie ter voldoening aan de autorisatieplicht onder REACH is informatie over mogelijke alternatieve stoffen of technologieën en, indien geschikte alternatieven voorhanden zijn, een plan tot invoering van substitutie. Alleen zo kan worden voorkomen dat uiteindelijk een vergunning wordt verleend die in strijd is met de REACH-verplichtingen.

Vervolgens dient de vergunningverlener, om te voldoen aan de motiveringsvereisten ingevolge de Algemene wet bestuursrecht, in de considerans te vermelden dat hij bij de beoordeling van de vergunningaanvraag heeft nagegaan of voor de stoffen die in de vergunningaanvraag zijn vermeld een autorisatieplicht of beperkende maatregelen gelden.

Verder kan de vergunningverlener een check op de hoeveelheid en de kwaliteit van de stofgegevens (laten) uitvoeren als hij het vermoeden heeft dat de gegevens onjuist zijn. Hiervoor kan hij het openbare deel van de database van het Agentschap raadplegen. Indien hiermee de gewenste check niet uitgevoerd kan worden, kan hij ook gebruik maken van andere databases zoals de website www.stoffen-risico.nl of kan hij in bijzondere gevallen terecht bij het RIVM zelf. De vergunningaanvrager is en blijft echter verantwoordelijk voor de betrouwbaarheid van de overlegde informatie. Wel zou de vergunningverlener in de considerans moeten vermelden dat aan bepaalde gebruikte of te emitteren stoffen op grond van REACH een autorisatie of beperkende maatregel zou kunnen gelden. De vergunningverlener gaat bij een vergunningaanvraag niet na of het bedrijf aan andere REACH-verplichtingen (zoals registratieplicht) voldoet.

3.2.3 Het opnemen van aanvullende verplichtingen in de vergunning

Feitelijke consequenties

Het feit dat een aanvrager beschikt over gegevens die voortvloeien uit de REACH-verplichtingen en zich hieraan conformeert, betekent niet automatisch dat de vergunning om milieuhygiënische redenen ook wordt afgegeven. Een vergunningverlener kan een vergunning ook weigeren of aanvullende eisen stellen indien hij van oordeel is dat de emissie naar de lucht en/of het water ontoelaatbare risico's voor de omgeving veroorzaakt, ook als de aanvrager zich conformeert aan de beheersmaatregelen die uit hoofde van de REACH-verplichtingen zijn afgeleid. Er kunnen heel goede redenen zijn om in de vergunning verdergaande maatregelen voor te schrijven dan die afgeleid zijn uit de chemische veiligheidsbeoordeling(en) die volgens REACH moet worden opgesteld, zoals: IPPC, KRW, de zwarte-lijst-stoffen voor de Wvo-vergunningverlening⁴, lokale overschrijding milieukwaliteitsnormen e.d..

REACH bevat voorschriften te aanzien van productie en gebruik van stoffen en niet ten aanzien van emissies. Specifieke regels aangaande emissie en lozing kunnen nimmer in REACH worden geregeld vanwege lokale verschillen. Wanneer een vergunningverlener gegronde redenen heeft om aan te nemen dat een stof weliswaar aan de voorschriften van de REACH-verordening voldoet, maar niettemin een risico voor de gezondheid van de mens of voor het milieu vormt, kan die vergunningverlener in de vergunning passende emissiebeperkende maatregelen opnemen. Bovendien moet worden bedacht dat voor REACH een aantal uitzonderingen geldt, zoals voor afvalstoffen, die in het kader van de vergunningverlening ook op hun toelaatbaarheid moeten worden beoordeeld.

---

⁴ De bepalingen voor zwarte-lijststoffen voor Wvo-vergunningverlening (76/464/EEG) blijven gelden zolang er geen nieuwe bepalingen/normen onder de KRW definitief zijn vastgesteld.

Praktische betekenis

Met REACH kunnen alleen afspraken op communautair niveau worden gemaakt. Indien een vergunningverlener (zowel Wm- als Wvo-) van mening is dat andere (internationale) instrumenten zoals IPPC, KRW, de zwarte-lijst-stoffen vanuit de Wvo-vergunningverlening en/of de lokale situatie het nodig maken om strengere eisen aan de productie, het gebruik of de emissie van een stof te stellen dan direct of indirect uit REACH zou voortvloeien, dan is hij hiertoe bevoegd. Een aanleiding hiervoor kan zijn dat de vergunningaanvraag niet voldoet aan BAT of dat lokaal milieukwaliteitsnormen zouden worden overschreden door de emissies/lozingen die zijn aangevraagd in de vergunning. In zowel de NeR als de ABM is een toetsing van de emissies aan de milieukwaliteitsnormen reeds opgenomen in de methodiek.

De nieuwe algemene 8.40-amvb onder de Wm zal waarschijnlijk ook de mogelijkheid voor het bevoegd gezag bevatten om, indien de lokale situatie dit noodzakelijk maakt, verdergaande eisen te stellen.

3.2.4 Gebruik van extra REACH-informatie bij het opstellen van de vergunning

Feitelijke consequenties

In situatie 3.2.1 is reeds beschreven welke informatie de vergunningaanvrager moet overleggen aan de vergunningverlener (zowel nu als na de inwerkingtreding van REACH). Op basis van de door de vergunningaanvrager verstrekte informatie beoordeelt de vergunningverlener of de aanvraag in behandeling wordt genomen of niet. Indien het oordeel is dat de aanvraag in behandeling wordt genomen, dan moet de door de aanvrager verstrekte informatie in beginsel worden gebruikt bij het inrichten van de vergunning.

Door de invoering van REACH wordt het voor bedrijven steeds duidelijker dat ze over stofgegevens moeten beschikken en deze gegevens komen ook steeds beter beschikbaar. In die zin is REACH ondersteunend aan het vergunningverleningsproces.

Aan de hand van de beschikbare gegevens kan de vergunningverlener bepalen of een emissie/lozing acceptabel geacht kan worden en bezien of er adequate maatregelen worden genomen om de lozing waar nodig te beperken. Een specifiek aandachtspunt is artikel 18 lid 4 van REACH. Dit houdt in dat locatiegebonden geïsoleerde tussenproducten onder strikt gecontroleerde omstandigheden moeten worden gebruikt, willen zij in aanmerking komen voor een verlicht regime van registratie. In de REACH-verordening is in meer detail aangegeven wat wordt verstaan onder strikt gecontroleerde omstandigheden. De vergunning bevat de voorschriften die aangeven of sprake is van strikt gecontroleerde omstandigheden.

Een vergunningverlener kan, zoals reeds in de situaties 3.2.2 en 3.2.3 is beschreven, een vergunning weigeren of aanvullende eisen stellen indien hij van oordeel is dat de emissie naar de lucht en/of het water ontoelaatbare nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaakt, ook als de aanvrager zich conformeert aan de beheersmaatregelen die uit hoofde van de REACH-verplichtingen zijn afgeleid.

Praktische betekenis

Bij zowel de Wm- als de Wvo-vergunningverlening dient een onderscheid gemaakt te worden in producenten/importeurs van stoffen, gebruikers van stoffen en gebruikers van preparaten. Bij vergunningaanvragen van producenten/importeurs kan de aanvrager de extra informatie die als gevolg van REACH beschikbaar is, gebruiken bij zijn vergunningaanvraag en kan de vergunningverlener deze extra informatie gebruiken bij het inrichten van zijn vergunning. De producent/importeur beschikt immers over alle gegevens uit het registratiedossier. Bij gebruikers van stoffen en van preparaten zal de extra informatie die als gevolg van REACH beschikbaar komt, moeten zijn doorvertaald in de informatie die via de veiligheidsinformatiebladen (VIBs)

wordt gegeven. Met name bij preparaten die uit een veelvoud van stoffen bestaan is het voor zowel de aanvrager als de vergunningverlener namelijk praktisch niet mogelijk om de informatie uit al deze registratiedossiers van alle gebruikte stoffen mee te nemen bij de vergunningaanvraag of inrichting van de vergunning. Een juiste doorvertaling van de informatie uit deze dossiers in het veiligheidsinformatieblad door de producent van het preparaat vormt daarmee een cruciale stap. Voor de vergunningaanvraag vormt namelijk de informatie in de VIBs het uitgangspunt voor de vergunningverlening. Hierbij is het nog wel belangrijk om te benadrukken dat het bij de milieuvergunningverlening niet zozeer gaat om de stoffen en preparaten die gebruikt worden, maar om de stoffen en preparaten die ook daadwerkelijk naar het milieu geëmitteerd worden.

Bij Wvo-vergunningaanvragen zal de aanvrager van de vergunning de informatie die relevant is voor de vergunningaanvraag en die beschikbaar is uit hoofde van de REACH-verplichtingen moeten meenemen in de stoftoetsing die hij met de ABM-methodiek in het kader van de Wvo-vergunning moet uitvoeren. De Wvo-vergunningverlener verwacht van het bedrijf in zijn aanvraag geen uitsluitel of hij voldoet aan de REACH-verplichtingen maar informatie over de toelaatbaarheid van de lozing.

Bij de Wm-vergunning ligt de situatie anders. Het bedrijf zal bij een Wm-vergunningaanvraag gegevens moeten leveren over de stoffen die het bedrijf produceert, gebruikt en emitteert. Daarbij gaat het onder meer om de volgende gegevens: welke stoffen, hoeveelheden, gevaarsaspecten, risico's en maatregelen om deze risico's te beheersen. Ook moet het bedrijf aangeven voor welke stoffen een autorisatieplicht of beperkende maatregelen gelden. De vergunningverlener gebruikt deze informatie bij het opstellen van de vergunning. In het kader van de Wm-vergunning is er geen methodiek die ervoor zorgt dat de extra informatie die uit hoofde van REACH beschikbaar komt ook wordt meegenomen in de vergunningaanvraag of de vergunningverlening. Dit is echter geen wezenlijke verandering ten opzichte van de situatie waarin REACH nog niet in werking is getreden. Immers, ook in die situatie moet het bedrijf stofinformatie aanleveren die de vergunningverlener gebruikt bij het opstellen van de vergunning. Een toetsing van de als gevolg van emissies te verwachten concentraties in het milieu aan de maximaal toelaatbare risiconiveaus respectievelijk streefwaarden vindt bij Wm-vergunningverlening conform de NeR alleen plaats in het geval van minimalisatieverplichte stoffen.

Hoe een vergunningverlener moet omgaan met een stof die voorkomt op de kandidatenlijst voor of lijst met autorisatieplichtige stoffen of een stof waarvoor een restrictie (beperkende maatregel) geldt, verschilt voor Wm- en Wvo-vergunningverleners.

Bij Wvo-vergunningverlening zou de ABM-systematiek al voldoende rekening moeten houden met die eigenschappen van stoffen die ervoor zorgdragen dat een stof op de kandidatenlijst komt. Bijvoorbeeld PBT-stoffen zijn al zwarte-lijst-stoffen waarvoor alle lozingen moeten worden verhinderd indien dit op enigerlei wijze technisch mogelijk is.

Bij Wm-vergunningverlening is er geen automatische systematiek die ervoor zorgdraagt dat er voor dergelijke *stoffen met zeer ernstige zorg* een stringenter emissieregime gaat gelden. Hierover zou in het kader van de NeR een discussie gevoerd moeten worden. Mogelijkheden in het kader van de NeR kunnen bijvoorbeeld gezien worden in de klasse-indeling (en daaraan gekoppelde emissie-eis) van een stof in de NeR of het wel of niet hebben van een minimalisatieplicht. De verwachting is dat er maximaal enkele honderden stoffen op de kandidatenlijst voor autorisatieplichtige stoffen terecht zullen komen en dat deze niet voor eind 2008 beschikbaar zal zijn.

3.2.5 Actualisatie van de vergunning omdat vergunningvoorschriften in strijd zijn met REACH

Feitelijke consequenties

De REACH-verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat, waaronder Nederland. Het is om die reden – in tegenstelling tot richtlijnen - niet nodig en zelfs verboden om de inhoud van de verordening over te nemen in nationale regelgeving. Om die reden mogen bepalingen uit REACH ook niet in vergunningen worden opgenomen. Vanwege die rechtstreekse werking kan in combinatie met het feit dat bij de verlening van huidige vergunningen nog geen rekening kon worden gehouden met de REACH-verplichtingen een situatie ontstaan dat de vergunningvoorschriften niet in lijn zijn met de verplichtingen voortvloeiend uit de REACH-verordening (ze kunnen verder gaan of juist minder ver gaan dan de verplichtingen voortvloeiend uit de REACH-verordening).

In gevallen waarbij de vergunningvoorschriften verder gaan dan de verplichtingen voortvloeiend uit de REACH-verordening, blijven de vergunningvoorschriften geldig en ontstaat geen probleem. Immers, een vergunning mag aanvullende emissiebeperkende eisen bevatten, ook als die indirect leiden tot beperkingen in productie en/of gebruik van een stof. Ook mag een vergunning voorschriften bevatten die direct gericht zijn op beperkingen in productie en/of gebruik van stoffen voor de betreffende inrichting.

Indien bij een bestaande vergunning de vergunningvoorschriften minder ver gaan dan de verplichtingen voortvloeiend uit de REACH-verordening, blijft de vergunning voor dat gedeelte dat in strijd is buiten toepassing en gelden daarvoor de verplichtingen uit de REACH-verordening. In deze gevallen kan de vergunningverlener overgaan tot een actualisatie van de Wm-vergunning op basis van artikel 8.22 Wm. De strijdigheid tussen voorschriften uit de REACH-verordening en vergunningvoorschriften zullen zich naar alle waarschijnlijkheid voornamelijk op de volgende onderwerpen voordoen.

Autorisatieplichtige stoffen

Onder REACH zullen bepaalde stoffen onder de autorisatieplicht vallen. Deze stoffen mogen dan slechts onder strenge voorwaarden geproduceerd of gebruikt worden, waarbij dan wordt uitgegaan van vervanging in de toekomst op basis van een substitutieplan indien geschikte vervanging mogelijk is. Het is zeer goed mogelijk dat in een bestaande situatie dergelijk strenge beperkingen niet in de vergunningvoorschriften zijn opgenomen.

Stoffen die aan restricties onderworpen zijn

De huidige restricties uit REACH zijn overgenomen uit reeds bestaande Europese en nationale wetgeving en dus zouden de bestaande vergunningen al in lijn moeten zijn met deze restricties. Voor nieuwe restricties die onder REACH worden opgesteld, geldt dit echter niet.

Geïdentificeerd gebruik

Voor stoffen die op grond van REACH wel zijn geregistreerd bij het Agentschap, maar waarvan het gebruik waarvoor een Wm- of Wvo-vergunning is verleend niet is geregistreerd bij het Agentschap, dient door de vergunninghouder (bedrijf) op grond van REACH een chemisch veiligheidsrapport te worden opgesteld. Ook dient het bedrijf het gebruik van deze stoffen te melden aan het Agentschap als zijnde een niet-geïdentificeerd gebruik. Indien dit niet is gebeurd, mag de stof voor die toepassing niet worden gebruikt. Een en ander is niet nodig indien de gebruiker minder dan 1000 kg per jaar van die stof voor het niet-geïdentificeerde gebruik toepast, omdat dat niet onder REACH valt.

Elk geïdentificeerd gebruik van een stof dient te voldoen aan de beheersmaatregelen die op grond van REACH voor dat gebruik zijn opgesteld; het kan zijn dat deze beheersmaatregelen verder gaan dan de beheersmaatregelen die in de vergunning zijn voorgeschreven.

Indien de vergunningvoorschriften verder gaan dan de beheersmaatregelen die op grond van REACH worden aanbevolen dan hoeft de vergunning in de regel niet te worden aangepast. Immers, een vergunning mag aanvullende emissiebeperkende eisen bevatten, ook als die indirect leiden tot beperkingen in productie en/of gebruik van een stof.

Praktische betekenis

Er moet een onderscheid gemaakt worden in de situatie dat het bevoegd gezag de vergunning ambtshalve moet wijzigen en in de situatie dat de vergunninghouder een aanvraag tot wijziging van (de voorschriften van) de vergunning moet doen:

- Vergunningverleners hebben op grond van artikel 8.22, lid 2 Wm, de plicht de vergunning aan te passen wanneer binnen de inrichting bijvoorbeeld stoffen die ingevolge REACH niet zonder meer mogen worden gebruikt (zoals autorisatieplichtige stoffen en stoffen waaraan beperkingen verbonden zijn), wel in de vergunning zijn toegestaan.
- Vergunninghouders kunnen als gevolg van REACH stoffen en installaties op een andere wijze dan voorheen moeten gebruiken of er zijn bijvoorbeeld andere beheersmaatregelen nodig. Het is afhankelijk van de aanpassingen die nodig zijn of het bedrijf hiervoor alleen aangepaste of andere voorschriften nodig heeft dan wel mogelijk zelfs zijn inrichting moet veranderen. Dit laatste is bijvoorbeeld het geval indien een extra zuiveringsinstallatie of een extra hoge pijp moet worden aangebracht. In het geval dat alleen verandering van voorschriften voldoende is, kan het bedrijf hierom verzoeken op grond van artikel 8.24 Wm. In geval er ook een verandering van de inrichting of de werking daarvan plaatsvindt, is er een wijzigingsvergunning nodig. Mocht de vergunningsituatie in geval van de wijzigingsvergunning onoverzichtelijk worden, dan kan het bevoegd gezag het bedrijf verzoeken in plaats daarvan een revisievergunning te vragen.

Belangrijk is dat REACH weliswaar op termijn kan leiden tot veel revisies van vergunningen maar dat dit, vanwege de gefaseerde inwerkingtreding, over een langere termijn gespreid zal zijn; er komt derhalve geen piek in de werkzaamheden als gevolg van REACH.

3.2.6 Relatie REACH tot andere wetgeving

Relatie REACH tot WOB

REACH heeft geen invloed op de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB)-verzoeken inzake vergunningprocedures. Als REACH-informatie door de vergunningverlener van een vergunningaanvrager wordt gevraagd in het kader van de behandeling van vergunningaanvraag is WOB gewoon van toepassing en kan dus ook de informatie die onder REACH als vertrouwelijk is aangemerkt worden opgevraagd. Voor wat betreft informatie die de rijksoverheid (lees: bevoegde instantie REACH dus Ministerie van VROM respectievelijk RIVM) in het kader van REACH onder zich heeft, geldt de openbaarderegeling van REACH en worden verzoeken door het Agentschap afgehandeld.

Relatie REACH en nieuwe 8.40-amvb

Op 29 juni jl. is het ontwerp-besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer voorgepubliceerd in de Staatscourant. Hierin zijn over het algemeen ook regels opgenomen ten aanzien van lozingen in oppervlaktewater vanuit die inrichtingen. Onderstaande tekst is gebaseerd op de ontwerp-tekst van de amvb.

Met de komst van de nieuwe 8.40-amvb voor niet-landbouwbedrijven, die naar verwachting in 2007 in werking zal treden, zullen veel meer bedrijven dan voorheen (de schatting is 20.000 extra

bedrijven) onder de 8.40-amvb vallen en niet meer Wm/Wvo-vergunningplichtig zijn. Bovendien is in deze nieuwe amvb een deel van de bedrijven (de zogeheten inrichting type A) niet meer meldingplichtig bij oprichting of wijziging. Dit betekent dat voor veel meer bedrijven de voorschriften uit de amvb bepalend zijn voor de mogelijkheid om de extra informatie die door REACH beschikbaar komt ook daadwerkelijk te gebruiken.

In de nieuwe 8.40 amvb moeten bij de melding (voor type B- en C-inrichtingen) gegevens worden verstrekt over NAW-gegevens, tijdstip waarop inrichting of verandering in werking is, aard en omvang activiteiten en processen binnen inrichting en plattegrond inrichting. In concreet omschreven situaties moeten bij de melding een akoestisch onderzoek of aanvullende gegevens met betrekking tot de lozing worden verstrekt.

Daarnaast wordt in de amvb waarschijnlijk een algemene informatieverplichting opgenomen. Dit betekent dat de extra stofinformatie die als gevolg van REACH beschikbaar komt door het bevoegd gezag kan worden verlangd van het bedrijf. Dit betekent ook dat bij amvb-bedrijven die stoffen gebruiken waaraan bijvoorbeeld restricties verbonden zijn of die op de (kandidaten)lijst voor autorisatieplichtige stoffen staan, het gebruik van deze stoffen bekend kan zijn (of kan worden) bij het bevoegd gezag.

Daarnaast heeft het bevoegd gezag in de nieuwe amvb voor een aantal activiteiten concreet de mogelijkheid om ter beperking van emissies naar de lucht per activiteit maatwerkvoorschriften te stellen. Deze mogelijkheid is in de amvb opgenomen, omdat onder de amvb ook bedrijven komen te vallen die stoffen emitteren die zeer gevaarlijk zijn voor mens en/of milieu en waarvoor het niet in alle gevallen mogelijk is adequate standaardvoorschriften op te nemen in de amvb. Voor niet genoemde activiteiten kan het bevoegd gezag de algemene zorgplicht als vangnetbepaling gebruiken. Het stellen van milieukwaliteitseisen is in de nieuwe amvb niet mogelijk.

Indien dus uit REACH-informatie blijkt dat aan bepaalde stoffen die door een amvb-bedrijf geëmitteerd worden, aanvullende eisen gesteld zouden moeten worden, kan het bevoegd gezag hiervoor de vangnetbepaling gebruiken.

Samengevat lijkt REACH voor de uitvoering van deze nieuwe 8.40 amvb vergelijkbare consequenties te hebben als bij de vergunningverlening. Deze consequenties kunnen pas definitief worden bepaald nadat de tekst van de amvb in het Staatsblad is gepubliceerd.

4 Consequenties in de tijd

De diverse onderdelen van REACH treden gefaseerd in werking. In dit hoofdstuk wordt aangegeven wanneer welke onderdelen van REACH in werking treden en hoe de in de vorige hoofdstukken omschreven praktische consequenties zich hiertoe verhouden. Voor het tijdpad is ervan uitgegaan dat de REACH-verordening per 1 juni 2007 in werking treedt. Indien hiervan wordt afgeweken, zal het tijdpad opschuiven.

Van kracht	Wanneer relevant?	Onderdeel van REACH
Heden tot 1-6-2008	Tot 1-6-2008	Huidige regelgeving WMS, met uitzondering van VIB-besluit, blijft van toepassing
Heden tot 1-6-2009	Tot 1-6-2009	Verbodsbepalingen in WMS blijven van toepassing
1-6-2007	Na 1-6-2007	Informatie in de leveringsketen voor bestaande en nieuwe stoffen (C&L en VIB-plicht meteen; CSR-plicht en bijlagen zodra een stof geregistreerd is, ook als registratie voor een deadline heeft plaatsgevonden)
1-6-2009	Na 1-6-2009	Beperkende maatregelen (als vanouds; opvolger van verbodsbepalingen in Wms)
1-6-2008	tot 1-6-2008 o.g.v. de Wms; vanaf 1-6-2008 o.g.v. REACH	Beschikbaar van gegevens op grond van de Kennisgeving resp. Registratie nieuwe stoffen
1-6-2008	Na 1-6-2008	Specifieke EU voorschriften op grond van Autorisatie (enkel voor geautoriseerde stoffen)
1-6-2008	Na 1-12-2008	Beschikbaarheid Pre-registratie van stoffen, behoudens in individuele gevallen uitstel voor downstreamgebruikers tot een half jaar voor de betreffende registratiedatum om een stof alsnog te preregistreren
1-6-2008	Na 1-12-2010	Beschikbaarheid Inventarisatie van classificatie en etikettering van alle geclassificeerde stoffen
1-12-2008	Na 1-12-2008	Beschikbaarheid gegevens van “nieuwe stoffen” op grond van de Registratie bestaande stoffen waarvan geen preregistratie heeft plaatsgevonden (deze worden vanaf 1-12-2008 (einde preregistratie) beschouwd als nieuwe stof, behoudens in individuele gevallen uitstel voor downstreamgebruikers tot een half jaar voor de betreffende registratiedatum om een stof alsnog te preregistreren)
1-6-2008	Na 1-12-2010	Beschikbaarheid gegevens van “bestaande stoffen” op grond van de Registratie bestaande PBT- en CMR-stoffen en stoffen > 1000 ton waarvan wel preregistratie heeft plaatsgevonden
1-6-2008	Na 1-6-2013	Beschikbaarheid gegevens van “bestaande stoffen” op grond van de Registratie van bestaande stoffen 100-1000 ton waarvan wel preregistratie heeft plaatsgevonden

1-6-2008	Na 1-6-2018	Beschikbaarheid gegevens van “bestaande stoffen” op grond van de Registratie van stoffen 1-100 ton waarvan wel preregistratie heeft plaatsgevonden
1-6-2008	Na 1-6-2008 Maar 6 of 12 mnd na ontvangst reg. Nr. (art. 136)	Beschikbaar van gegevens bij Downstream gebruikers via C&L en via VIB (o.a. verplichting voorgeschreven maatregelen in VIB na te leven)
1-6-2008	Na 1-6-2008	Agentschap is opgericht en in werking (benaderbaar)

In de tijd betekent dit het volgende voor de in hoofdstuk 3 opgesomde consequenties (zie onderstaande tabel):

Omschrijving consequentie	Consequentie in de tijd
1. De aanvrager van de vergunning moet de voor de vergunninaanvraag relevante informatie over chemische stoffen die hij vanuit de REACH-verplichtingen beschikbaar moet hebben, gebruiken voor zijn vergunningaanvraag. De vergunningverlener kan een aanvraag voor een (revisie)vergunning buiten behandeling laten als hij van mening is dat de aanvrager onvoldoende gegevens aan hem heeft verstrekt over gevaarsaspecten, risico's en maatregelen.	De datum waarvoor een stof op grond van REACH geregistreerd moet zijn, hangt af van de soort stof (zie vorige tabel). De REACH-informatie over een stof is pas met zekerheid beschikbaar nadat een stof geregistreerd is.
2. Een vergunningverlener mag bij de verlening van de vergunning niet in strijd handelen met de REACH-verplichtingen (en andere internationale verplichtingen (zoals KRW, OSPAR, POP-verdragen e.d.)).	De verschillende REACH-verplichtingen treden op verschillende data in werking. Zie vorige tabel.
3. Een vergunningverlener mag bij de verlening van de vergunning wel aanvullende eisen stellen. Dit kunnen zowel eisen zijn die voortvloeien uit bijvoorbeeld IPPC of de KRW als eisen omdat in de lokale situatie niet wordt voldaan aan milieukwaliteitsnormen.	Deze consequentie is niet afhankelijk van de tijd.
4. De vergunningverlener gebruikt de door de vergunning-aanvrager geleverde REACH-informatie bij de inrichting van de vergunning.	De datum waarvoor een stof op grond van REACH geregistreerd moet zijn, hangt af van de soort stof (zie vorige tabel). De REACH-informatie over een stof is pas met zekerheid beschikbaar nadat een stof geregistreerd is.
5. Door de rechtstreekse werking van de REACH-verordening kan de situatie ontstaan dat de huidige vergunning voorschriften bevat, die niet stroken met REACH-voorschriften en/of nieuwe inzichten over de milieugevolgen van bepaalde stoffen waarover de aanvrager beschikt uit hoofde van de REACH-verplichtingen.	De verschillende REACH-verplichtingen treden op verschillende data in werking. Zie vorige tabel.
6. Voor provincies, gemeenten en waterschappen moet duidelijk zijn hoe REACH zich verhoudt tot andere wetgeving waarvoor zij een uitvoeringstaak hebben, zoals de 8.40-amvb's en de WOB.	De verschillende REACH-verplichtingen treden op verschillende data in werking. Zie vorige tabel.

17-4-2007 11:34

	<p>De datum waarvoor een stof op grond van REACH geregistreerd moet zijn, hangt af van de soort stof (zie vorige tabel). De REACH-informatie over een stof is pas met zekerheid beschikbaar nadat een stof geregistreerd is.</p>
--	--

5 Conclusies en aanbevelingen

In dit hoofdstuk worden de voorlopige conclusies en aanbevelingen voor verdere acties op basis van de beschrijving in hoofdstuk 3 kort opgesomd. De acties vallen hierbij uiteen in acties die wel en acties die niet binnen dit project zullen worden uitgevoerd.

Conclusies voor Wm- en Wvo-vergunningverleners

Op basis van de zes onderscheiden situaties zijn de volgende aandachtspunten voor Wm- en Wvo-vergunningverleners geïnventariseerd. Wm- en Wvo-vergunningverleners:

1. Moeten in het vooroverleg voor een vergunningaanvraag duidelijk aangeven welke stofinformatie (gevaarseigenschappen, risico's, risicobeperkende maatregelen) zij van het bedrijf verwachten. De aanvrager van de vergunning moet de voor de vergunningaanvraag relevante informatie over chemische stoffen die hij vanuit de REACH-verplichtingen beschikbaar moet hebben, gebruiken voor zijn vergunningaanvraag.
2. Mogen verwachten dat bedrijven die met REACH te maken hebben meer informatie in hun vergunningaanvraag opnemen; Wvo-vergunningverleners mogen daarnaast ook verwachten dat bedrijven deze informatie ook meenemen bij de toepassing van de ABM-methodiek;
3. Mogen altijd relevante extra informatie opvragen bij een bedrijf ook al dient deze informatie vanuit REACH als betrouwbaar te worden aangemerkt;
4. Moeten een vergunningaanvraag buiten behandeling laten indien zij, ook na een verzoek tot aanvullende informatie, van oordeel zijn dat een vergunningaanvrager onvoldoende informatie verstrekt over gevaarsaspecten, risico's en maatregelen. Onvoldoende informatie is in ieder geval als een bedrijf bij de vergunningaanvraag niet alle voor de vergunningaanvraag relevante informatie verstrekt, waarover hij op grond van REACH zou moeten beschikken.
5. Zijn niet verplicht te controleren of bedrijven aan hun verplichtingen uit hoofde van REACH voldoen, maar kunnen wel een check op de hoeveelheid en de kwaliteit van de geleverde gegevens laten uitvoeren als zij vermoeden dat de gegevens onjuist zijn.
6. Kunnen verdergaande eisen opnemen in de vergunning dan uit hoofde van REACH verplicht is indien andere internationale verplichtingen of de lokale situatie dit nodig maakt.
7. Moeten in de considerans van de vergunning vastleggen dat aan bepaalde specifieke stoffen die het bedrijf produceert, gebruikt of emitteert, op grond van REACH een autorisatie of restrictie verbonden kan zijn;
8. Moeten bij het bedrijf aandringen op een aanvraag voor een verandering van de voorschriften op grond van artikel 8.24 Wm indien de vergunningvoorschriften in strijd zijn met de noodzakelijke maatregelen die de aanvrager moet doorvoeren uit hoofde van de REACH-verplichtingen.
9. Moeten periodiek nagaan of eerder verleende vergunningen nog sporen met REACH en andere instrumenten (zoals IPPC, KRW e.d.) en beoordelen of ze vergunningrevisies van bepaalde bedrijven kunnen prioriteren.

Reeds vastgestelde acties die binnen dit project worden uitgevoerd

Op basis van de zes onderscheiden situaties zijn de volgende aanbevelingen voor verdere acties geïnventariseerd. Deze acties worden uitgevoerd binnen het project consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverlening:

1. Er zal een checklist worden gemaakt voor vergunningverleners om aan het bedrijf duidelijk te maken welke REACH-informatie van het totaaloverzicht zij bij de vergunningaanvraag van

het bedrijf mogen verwachten, voor zover deze informatie relevant is voor de vergunning-aanvraag.

2. Er zal een voorstel voor een algemene tekst in de considerans worden opgesteld dat aan bepaalde stoffen die het bedrijf produceert, gebruikt of emitteert op grond van REACH een autorisatie of restrictie verbonden kan zijn.
3. Er moet een geactualiseerde versie worden uitgebracht van de circulaire van 7 oktober 2003 over de benodigde gegevens van chemische stoffen ten behoeve van een zorgvuldige besluitvorming inzake aanvragen voor een Wm- of Wvo-vergunning.

Daarnaast wordt binnen het project voorlichtingsmateriaal voor vergunningverleners ontwikkeld over de consequenties van REACH. De onderhavige notitie vormt daartoe het basismateriaal.

Eventuele acties die niet binnen dit project worden uitgevoerd

De uitvoering van de hieronder genoemde acties valt buiten het project consequenties van REACH voor Wm- en Wvo-vergunningverleners. De projectgroep wil wel graag dat deze acties worden uitgevoerd.

1. De relatie tussen REACH en andere internationale instrumenten die consequenties hebben voor de Wm- en Wvo-vergunningverlening (zoals KRW en IPPC) moet worden onderzocht.
2. De consequenties van REACH voor de inhoud van de nieuwe 8.40-amvb moeten nader in kaart worden gebracht.
3. De adviesgroep NeR heeft besloten de directe consequenties van REACH voor vergunningverlening, zoals beschreven in hoofdstuk 3, 4 en 5 van deze notitie, in de NeR te verwerken. De adviesgroep NeR heeft nog geen besluit genomen over de wijze waarop dit zal plaatsvinden. Voorts zou binnen de Adviesgroep NeR een discussie gevoerd moeten worden over de indirecte consequenties van REACH voor de NeR. Daarbij spelen vragen als hoe moet worden omgegaan met stoffen die voorkomen op de kandidatenlijst voor autorisatieplichtige stoffen, geautoriseerde stoffen en stoffen waarvoor een restrictie (beperkende maatregel) geldt.
4. Een andere vraag is of en zo ja hoe REACH-informatie over andere stoffen zou moeten doorwerken in de Wm-vergunningverlening en of daar in NeR-kader richtlijnen voor zouden moeten worden opgesteld. De projectgroep ziet graag dat er een ABM-achtige aanpak wordt ontwikkeld voor Wm-vergunningverlening. Voor de Wvo-vergunningverlening is een dergelijke discussie niet nodig omdat de informatie over de gevaarsaspecten, risico's en maatregelen (die er toe leidt dat een stof op de kandidatenlijst voor autorisatieplichtige stoffen wordt geplaatst, daadwerkelijk geautoriseerd wordt of dat er voor de stof een restrictie (beperkende maatregel) wordt genomen) al wordt meegenomen in de ABM-systematiek. Wel zouden bij aanpassing van de ABM-systematiek aan bijvoorbeeld de KRW, gewenste wijzigingen aan deze systematiek die voortkomen uit de REACH-verordening, meteen mee moeten worden genomen.
5. Indien het GHS wordt geïmplementeerd, zal moeten worden onderzocht welke consequenties dit heeft voor de ABM-systematiek ten behoeve van de Wvo-vergunningverlening en welke consequenties dit heeft voor de ADR-classificatie ten behoeve van de PGS15-richtlijn, die gebruikt wordt voor de opslag van stoffen in het kader van Wm-vergunningverlening.
6. De relaties tussen de nationale lijst met Nederlandse prioritaire stoffen en de amvb met zwarte-lijst –stoffen enerzijds en de lijsten met stoffen onder REACH anderzijds (kandidatenlijst voor autorisatieplichtige stoffen, lijst met autorisatieplichtige stoffen en lijst met stoffen waaraan restricties verbonden zijn) dienen te zijner tijd goed in kaart te worden gebracht en indien relevant te worden gecommuniceerd aan de vergunningverleners.
7. Nadat de Wm- en Wvo-vergunningverleners enige tijd ervaring hebben opgedaan met de consequenties van REACH voor de vergunningverlening, moeten de consequenties zoals opgenomen in deze notitie worden geëvalueerd.

Bijlage 1 Afkortingen

ABM	Algemene beoordelingsmethodiek water
ADR	Accord Européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route).
Amvb	Algemene maatregel van bestuur
BAT	Best Available Techniques
CIW	Commissie Integraal Waterbeheer
CMR	carcinogeen, mutageen, reproductietoxisch
CSR	chemical safety report
GHS	Global Harmonised System
IPPC	Integrated Prevention Pollution Control
KRW	Kaderrichtlijn Water
LBOW	Landelijk Bestuurlijk Overleg Water
NAW	Naam, adres, woonplaats
NeR	Nederlandse Emissierichtlijn Lucht
OSPAR	Oslo Parijs Conventie
PBT	persistent, bioaccumulerend, toxisch
PGS	Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen
POP	Persistent Organic Pollutants
REACH	Registratie Evaluatie en Autorisatie van Chemische stoffen
RIVM	Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne
VIB	Veiligheidsinformatieblad
VN	Verenigde Naties
VROM	(Ministerie van) Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
VWA	Voedsel- en Warenautoriteit
Wm	Wet milieubeheer
WOB	Wet Openbaarheid Bestuur
Wvo	Wet verontreiniging oppervlaktewateren